

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 198/2012-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., T., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaniach vedených pod sp. zn. 11 C 983/94, sp. zn. 21 C/68/2008 a sp. zn. 21 C/176/2009, postupom Krajského súdu v Trenčíne v bližšie neurčených konaniach a postupom Správy katastra v Trenčíne a Katastrálneho úradu v Trenčíne v bližšie neurčených konaniach vo veci zápisu jeho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. marca 2012 doručená sťažnosť V. S. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 11 C 983/94, sp. zn. 21 C/68/2008 a sp. zn. 21 C/176/2009, postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v bližšie neurčených konaniach a postupom Správy katastra v Trenčíne (ďalej aj „správa katastra“) a Katastrálneho úradu v Trenčíne (ďalej len „katastrálny úrad“) v bližšie neurčených konaniach vo veci zápisu jeho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

2. Sťažovateľ svoju sťažnosť odôvodnil tým, že sa nemôže od roku 1994 dovolať svojich zákonných práv na zápis pozemkov do katastra nehnuteľností. Ďalej v sťažnosti uviedol: „... *pochybenia nastali pri rozhodovaní Okresného súdu v Trenčíne pod č. k.: 11 C 983/94-61, keď tento rozsudok mi nebol doručený do vlastných rúk a aj napriek tomu bola na ňom vyznačená právoplatnosť dňom 29. 12. 1994...*

Opravu uvedeného rozsudku som žiadal na OS v Trenčíne podaním zo dňa 08. 11. 1995 k sp. zn.: 11 C 510/55 a 11 C 983/64-61...

Uznesením OS zo dňa 14. 04. 2000 bolo rozhodnuté, že návrh žalobcu na opravu rozsudku OS v Trenčíne č. k.: 11 C 983/94-61 zo dňa 10. 11. 1994 sa zamietá...

Podaním na Správu katastra Trenčín zo dňa 12. 11. 2006 som urgoval zápis rozsudku OS Trenčín č. k.: 11 C 983/94.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 22. 11. 2008 rozhodol, že v konaní proti nečinnosti orgánov verejnej správy, v odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu KS v Trenčíne č. k.: 11 S 11/06-24 zo dňa 27. 04. 2006, odmieta.

Správa katastra Trenčín listom zo dňa 27. 11. 2006, Vec: Zápis rozsudku OS v Trenčíne, č. k.: 11 C 983/94 mi oznámila, že viac nebude reagovať...

Dňa 21. 03. 2007 som bol nútený podať na Krajský súd v Trenčíne, ďalší návrh žaloby, z dôvodu nečinnosti orgánu verejnej správy, Správa katastra Trenčín, u rozsudku OS v Trenčíne č. k.: 11 C 983/94-61 zo dňa 10. 11. 1994.

Krajský súd v Trenčíne dňa 23. 04. 2007 uznesením sp. zn.: 13 S/31/2007-25... rozhodol, že návrh zamietá...

Listom zo dňa 29. 06. 2007 som poslal na Správu katastra Trenčín urgenciu... o zapísaní rozsudku OS v Trenčíne č. k.: 11 C 983/94-61...

Podaním na súd zo dňa 23. 4. 2008 som uskutočnil návrh žaloby na určenie vlastníckeho práva k pozemkom... odporca Katastrálny úrad v Trenčíne...

Okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 03. 12. 2009, č. k.: 21 C/68/2008-29... Podaniami na OS zo dňa 23.02.2010 k sp. zn.: 21 C/68/2008... som podal odvolanie.

Dňa 06. 04. 2010 mi bol doručený rozsudok OS v Trenčíne č. k.: 21 C/176/2009-24... zo dňa 14. 01. 2010, v ktorom sa žaloba zamieta.

Proti rozsudku OS zo dňa 14. 01. 2010, č. k.: 21 C/176/2009-24 som podal odvolanie zo dňa 12. 04. 2010.

Dňa 21. 06. 2010 mi bol doručený rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. 04. 2010, sp. zn.: 4 Co/117/2010-49, 4 Co/118/2010, 4 Co/122/2010

Proti rozsudku KS zo dňa 29. 04. 2010 som podal v celom rozsahu dovolanie zo dňa 06. 07. 2010

Dňa 18. 08. 2010 mi bol doručený rozsudok KS sp. zn.: 17 Co/151/2010-52... zo dňa 03. 08. 2010, v ktorom potvrdzuje rozsudok OS zo dňa 14. 01. 2010, č. k.: 21 C/176/2009-24

Dňa 31. 08. 2010 som podal v celom rozsahu dovolanie proti rozhodnutiu KS zo dňa 03. 08. 2010 sp. zn.: 17 Co/151/2010-52...

Dňa 11. 02. 2011 som podal na Správu katastra Trenčín Žiadosť o opravu v katastrálnom operáte...

Správa katastra Trenčín listom zo dňa 09. 03. 2011 mi odpovedala na žiadosť o opravu...

Listom zo dňa 15. 06. 2011 som poslal Správe katastra Trenčín sťažnosť na nevybavenie žiadosti o oprave chýb v kat. operáte...

Správa katastra Trenčín listom zo dňa 11. 07. 2011 poslala mi oznámenie o prešetrení podania.

Okresný súd v Trenčíne uznesením zo dňa 15. 07. 2011 sp. zn.: 21 C/68/2008-99... rozhodol o zastavení dovolania podaného dňa 06.07.2010 vedené na OS pod č. k.: 21 C 68/2008-29... proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. 04. 2010

sp. zn.: 4 Co/117/2010-49, 4 Co 118/2010, 4 Co/112/2010, ktoré mi bolo doručené 21. 06. 2010.

Proti horeuvedenému uzneseniu OS sp. zn.: 21 C/68/2008-99... som podal odvolanie v celom rozsahu.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 28. 09. 2011 sp. zn.: 17 Co/259/2011-106 ... potvrdil uznesenie OS zo dňa 15. 07. 2011 č. k.: 21 C/68/2008-99. Týmto rozhodnutím mi bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo nakoniec v tej istej veci pri podanom návrhu žaloby zo dňa 23. 04. 2008, ktorú okresný súd rozdelil na dve čísla konania, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 20. 12. 2011 sp. zn.: 6 Cdo 187/2011 tak, že rozsudok KS v Trenčíne z 03. 08. 2010 sp. zn. 17 Co 151/2010 a rozsudok OS zo 14. 01. 2010 č. k.: 21 C 176/2009-24 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie...

... 22. 2. 2012... som požiadal, aby OS... konal ...vo veci vedenej na OS pod sp. zn.: 21 C 176/2009... taktiež vo veci vedenej pod sp. zn.: 21 C 68/2008...“

3. Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Trenčíne a následne Krajský súd v Trenčíne spoločne so Správou katastra Trenčín a Katastrálnym úradom Trenčín porušili základné právo V. S. na prerokovanie veci spravodlivo efektívne a bez zbytočných prieťahov, za účelom zapísania do katastra príslušné pozemky, zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho právo na spravodlivé prerokovanie veci podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu v Trenčíne a Správe katastra Trenčín prikazuje, aby v konaniach pod sp. zn.: 11 C 983/94-61, 21 C 176/2009-24, 21 C 68/2008 konali spravodlivo bez zbytočných prieťahov.

3. V. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v celkovej sume 30.000.- eur, ktoré Okresný súd v Trenčíne a Správa katastra v Trenčíne sú povinné každý v polovičnej sume pod 15.000.- eur zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd v Trenčíne je povinný zaplatiť advokátovi trovy právneho zastupovania pred ústavným súdom. “

4. Zároveň sťažovateľ podal žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ktorú odôvodnil takto: „...nemám dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie advokáta... mám nízky starobný dôchodok a ako osoba zdravotne ťažko postihnutá so sprievodcom, nemám možnosť žiadneho iného príjmu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

7. Ústavný súd z obsahu sťažnosti zistil, že predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 11 C 983/94, sp. zn. 21 C/68/2008 a sp. zn. 21 C/176/2010, postupom krajského súdu v bližšie neuvedených konaniach, postupom správy katastra a katastrálneho úradu v bližšie neuvedených konaniach (vo veci zápisu vlastníckeho práva sťažovateľa do katastra nehnuteľností, pozn.) došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru,

pretože „... právoplatne nerozhodli, hoci od podaného návrhu uplynula lehota takmer 18 rokov...“.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

II.A

K namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 983/94 a sp. zn. 21 C/68/2008

9. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že konanie vedené pred okresným súdom pod sp. zn. 11 C 983/94 bolo právoplatne skončené ešte 29. decembra 1994 (k obdobnému záveru dospel ústavný súd v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 50/03 a sp. zn. IV. ÚS 71/2010, pozn.).

10. Ústavný súd z obsahu sťažnosti, jej príloh a dopytom na okresný súd a krajský súd zistil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/68/2008 rozhodol rozsudkom 3. decembra 2009, proti ktorému sťažovateľ podal odvolanie, a spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní. Proti rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 4 Co/1172010 z 29. apríla 2010 sťažovateľ podal dovolanie. Okresný súd uznesením č. k. 21 C/68/2008-99 z 15. júla 2011 konanie o dovolaní zastavil, proti ktorému sťažovateľ podal odvolanie, a krajský súd uznesením sp. zn. 17 Co/259/2011 z 28. septembra 2011 napadnuté uznesenie potvrdil. Predmetné uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 7. novembra 2011 (toto rozhodnutie tvorí prílohu sťažnosti, pozn.). Je preto nepochybné, že sťažovateľ má vedomosť o tom, že konanie vedené pred okresným súdom pod sp. zn. 21 C/68/2008 je právoplatne skončené a nemôže už reálne dochádzať k prieťahom v konaní.

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach, ktorými sťažovatelia namietajú zbytočné prieťahy v konaní, vychádza zo svojej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy,

ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (napr. II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, II. ÚS 55/02, IV. ÚS 102/05).

12. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (v rovnakom rozsahu sa vzťahuje aj na právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže preto vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06).

13. Sťažovateľ namietal prietahy v konaniach okresného súdu vedených pod sp. zn. 11 C 983/94 a sp. zn. 21 C/68/2008, ktorý však v okamihu podania sťažnosti ústavnému súdu už vo veci nekonal. Z toho vyplýva, že v čase podania sťažnosti na ústavnom súde okresný súd v označených konaniach už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prietahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať sťažovateľom označené práva.

14. Na základe uvedeného ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou (podobne IV. ÚS 219/03, II. ÚS 197/04) sťažnosť v časti, ktorá sa týka postupu okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 11 C 983/94 a sp. zn. 21 C/68/2008, odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.B

K namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/176/2009

15. Ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť v časti, ktorá sa týka postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/176/2009, bolo potrebné odmietnuť z dôvodu jej neprípustnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

17. Ústavný súd so zreteľom na citované ustanovenie zákona o ústavnom súde v danej veci skúmal, či sú splnené podmienky na konanie pred ním. V prípadoch sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v konaní pred všeobecným súdom, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou vyžaduje preukázanie využitia právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ právo podľa § 3 ods. 7 a § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Uvedeným účinným právnym prostriedkom nápravy je sťažnosť na prietahy v konaní pred všeobecným súdom adresovaná predsedovi okresného súdu.

18. Z obsahu podanej sťažnosti a priložených listín nie je preukázané, že sťažovateľ doručil sťažnosť na prietahy v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 21 C/176/2009. Na podaní z 26. februára 2009 označenom ako sťažnosť chýba označenie, ktorého konkrétneho konania sa týka (nie je uvedená spisová značka, pozn.). Ústavný súd navyše vykonal dopyt na okresnom súde, z ktorého odpovede z 26. marca 2012 vyplýva, že sťažovateľ v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/176/2009 nedoručil predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

19. Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky, ktoré mal k dispozícii podľa

zákona o súdoch, alebo ak sa preukáže, že sťažovateľ túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

20. Podľa názoru ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prietahy v konaní v zmysle citovaných zákonov zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na konanie bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Účinnosť takeého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietahov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní...“. V zmysle prvej vety druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti.“. Napokon podľa tretieho odseku predmetného zákonného ustanovenia „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.“. V súvislosti s tým ústavný súd poznamenáva, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

21. Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy teda spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti

inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

22. Postup sťažovateľa v okolnostiach prípadu je potrebné vykladať tak, že nepreukázal splnenie požiadavky namietania prietáhov v konaní pred orgánom verejnej správy súdov. V nadväznosti na to ústavný súd dodáva, že „povinnosť vyčerpania dostupných a účinných prostriedkov ochrany základných práv a slobôd, porušenie ktorých sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, tiež vyžaduje, aby sťažovateľ konal v súlade s pravidlami, ktoré s uplatnením daného prostriedku súvisia. Nekonanie týmto spôsobom alebo chyba pri vyžadovanom postupe má za následok nesplnenie sťažovateľovej povinnosti vyčerpať dostupný prostriedok ochrany svojich práv.“ (III. ÚS 44/03).

23. Keďže ústavný súd nezistil, že by sťažovateľ podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/176/2009 pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, a ani z obsahu sťažnosti a z jej príloh nevyplýva, že by k nesplneniu podmienky prípustnosti sťažnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde došlo zo strany sťažovateľa z dôvodov hodných osobitného zreteľa, odmietol jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

24. Aj keby sťažnosť v tejto časti nebola odmietnutá z dôvodu jej neprípustnosti, musel by ju ústavný súd odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, ktorá môže vyplývať aj z toho, že porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

25. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné

kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

26. Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami konštatuje, že konanie na okresnom súde sa vedie od 23. apríla 2008 a sťažnosť ústavnému súdu bola podaná 1. marca 2012. Doterajšia dĺžka konania vedeného okresným súdom (takmer 4 roky) v spojitosti s meritórnymi rozhodnutiami vo veci zainteresovaných všeobecných súdov [okresného súdu, krajského súdu a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“)] však zatiaľ vylučujú, aby jeho konanie vedené pod sp. zn. 21 C/176/2009 bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými prietahmi, t. j. žeby uvedené prietahy dosahovali potrebnú ústavnoprávnu intenzitu.

27. V tejto súvislosti nemohol ústavný súd nezohľadniť okolnosť, že vo veci bolo v merite rozhodnuté rozsudkom okresného súdu č. k. 21 C/176/2009-24 14. januára 2010. V dôsledku sťažovateľom podaného odvolania krajský súd rozhodol vo veci meritórne rozsudkom sp. zn. 17 Co/151/2010 3. augusta 2010. Proti rozhodnutiu krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie a najvyšší súd rozhodol uznesením sp. zn. 6 Cdo 187/2011 20. novembra 2011 tak, že rozsudok okresného súdu a krajského súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresnému súdu bol spis vrátený 12. januára 2012.

28. Vzhľadom na uvedené, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, krajským súdom a najvyšším súdom nepovažoval zatiaľ ústavný súd postup okresného súdu za taký, ktorý by mohol byť východiskom pre vyvodenie záveru o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

29. Z uvedených dôvodov by ústavný súd sťažnosť v časti, ktorá sa týka postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/176/2009, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

II.C

K namietanému postupu krajského súdu

30. Aj keď sťažovateľ v petite bližšie neoznačil, v ktorých konaniach krajský súd porušuje jeho základné právo, z obsahu sťažnosti vyplýva, že sa týkajú konaní vedených pod sp. zn. 17 Co/151/2010 a sp. zn. 17 Co/259/2011. Takýto záver potvrdzuje samotný obsah sťažnosti, v ktorej sťažovateľ uviedol, že „... rozhodol Najvyšší súd... uznesením zo dňa 20. 12. 2011 sp. zn. 6 Cdo 187/2011 tak, že rozsudok KS v Trenčíne z 03. 08. 2010 sp. zn. 17 Co 151/2010 a rozsudok OS zo 14. 01. 2010 č. k.: 21 C 176/2009-24 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie...“.

31. Krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co/151/2010 rozhodol vo veci 3. augusta 2010 tak, že napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil. Spis bol vrátený okresnému súdu 12. augusta 2010. Sťažovateľovi bol rozsudok krajského súdu doručený 18. augusta 2010, a teda mal vedomosť, že krajský súd vo veci meritórne rozhodol (sťažovateľ k sťažnosti priložil predmetný rozsudok krajského súdu, pozn.).

32. Podobne krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co/259/2011 rozhodol vo veci 28. septembra 2011 tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Spis bol vrátený okresnému súdu 13. októbra 2011. Sťažovateľ mal nepochybne vedomosť o tom, že krajský súd vo veci meritórne rozhodol, pretože v samotnej sťažnosti uviedol, že mu bol predmetný rozsudok krajského súdu doručený 7. novembra 2011 (sťažovateľ k sťažnosti priložil kópiu predmetného rozsudku krajského súdu, pozn.).

33. Z obsahu už uvedeného (body 31 a 32) vyplýva, že sťažnosť, ktorá sa týka postupu v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 17 Co/151/2010

a sp. zn. 17 Co/259/2011 bola podaná oneskorene (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde), a preto ju bolo potrebné pre oneskorenosť odmietnuť.

34. K prieťahom v konaní krajského súdu už nemôže dochádzať, lebo krajský súd vykonal všetky potrebné úkony spojené s prerokovaním a rozhodnutím vo veci samej v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co/151/2010 a sp. zn. 17 Co/259/2011 a spisy boli vrátené okresnému súdu.

35. Navyše, z obsahu podanej sťažnosti nie je ani preukázané, že sťažovateľ podal v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 17 Co/151/2010 a sp. zn. 17 Co/259/2011 sťažnosť na prieťahy adresovanú predsedovi krajského súdu (k tomu pozri aj časť odôvodnenia II.B). Ústavný súd vykonal dopyt na krajskom súde, ktorý spätne v liste z 26. marca 2012 ústavnému súdu oznámil, že sťažovateľ skutočne nepodal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co/151/2010 a sp. zn. 17 Co/259/2011. V dôsledku tejto skutočnosti by ústavný súd musel odmietnuť sťažnosť sťažovateľa v tejto časti aj pre jej neprípustnosť.

III.D

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nečinnosťou správy katastra a katastrálneho úradu v bližšie neoznačených konaniach

36. Ústavný súd podľa čl. 124 ústavy je nezávislým orgánom ochrany ústavnosti. V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, ktorý znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich (m. m. IV. ÚS 236/07).

37. Ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 71/2010 už rozhodol o sťažnosti sťažovateľa na porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nečinnosťou správy katastra, v ktorom sťažovateľa poučil, „... že systém ústavnej ochrany základných práv

a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne...“. Sťažovateľ všeobecne namieta, že postupom orgánu verejnej správy dochádza k priet'ahom v konaní, pričom nekonkretizuje, o ktoré konanie ide.

38. Podľa § 244 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien (ďalej len „OSP“) v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Podľa § 246 ods. 1 OSP na preskúmavanie rozhodnutí a postupov sú vecne príslušné krajské súdy. Podľa § 250t OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Podľa § 250u OSP za nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení súdu podľa § 250t môže súd na opakovaný návrh účastníka, ak je správny orgán naďalej nečinný, uložiť pokutu, a to aj opakovane.

39. Teda proti nečinnosti správy katastra a katastrálneho úradu mohol sťažovateľ podať žalobu podľa § 250t ods. 1 OSP, o ktorej bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd. Sťažovateľ svojim konaním nevyužil právny prostriedok na ochranu svojich práv. Je evidentné, že sťažovateľ nerešpektoval postupnosť tejto ochrany predtým, ako podal sťažnosť ústavnému súdu, pretože nepožiadat' o ochranu krajský súd, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu.

40. Právomoc krajského súdu rozhodovať o takýchto žalobách musí predchádzať konaniu na ústavnom súde, a teda vylučuje právomoc ústavného súdu. Ústavný súd preto aj v tejto časti sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

41. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. mája 2012